

Unge oplever svigt fra krisecenter

Krisecenteret RED Safehouse har til formål at huse og beskytte unge, der flygter fra familien som følge af æresrelaterede konflikter. Dog mener flere tidligere beboere, at centeret lover mere, end de kan holde.

Foto: Scanpix

Af Wassim Rechka

Er man som ung på flugt fra familiære konflikter, tilbyder RED Safehouse muligheden for at komme i sikkerhed på et af centerets to skjulte opholdssteder. Hjælpen fra krisecenteret mangler dog for en del af beboerne.

I et interview med to tidligere beboere, fortæller de åbent om deres oplevelser med RED Safehouse.

22-årige Sonia har i de fleste af sine teenageår oplevet svigt derhjemme. Hos familien oplevede hun både fysisk og psykisk vold. Voldsmetoderne varierede, men oftest blev hun slået med sin fars bælte. Familien mente at hun var for "dansk". Eksempelvis blev hun opdaget i at hive tørklædet af, når hun kom i skole, hvilket førte til at hun blev slået derhjemme. Derfor måtte hun flygte fra familien, og boede i første omgang hos underboen i en uge, før hun vendte hjem igen.

Problemerne hos familien blev ikke mindsket med tiden, og det fik Sonia til at flygte fra familien endnu en gang. Denne gang tog hun hen til et opholdssted og boede der, indtil hun blev overtalt af sin mor til at vende hjem igen. Moren lovede at ændre sig, men det blev aldrig bedre. I stedet blev hun sendt på tre genopdragelsesrejser, før hun flygtede fra familien igen. Denne gang kunne hun ikke tage til det opholdssted, hun opholdt sig på før, da det lukkede. Derfor måtte hun overnatte på gaden.

RED Safehouse kommer ind i billedet her, for efter et par dage på gaden, fik Sonia muligheden for at bo på en af deres opholdssteder. Den mulighed benytter hun, men håbet om at løse de problemer, hun havde med hjemmefra, svinder med tiden. Faktisk bliver det svigt, hun kendte hjemmefra, erstattet med mere svigt fra centerets side.

”Jeg følte ikke at personalet tog hånd om os, og jeg følte ligeledes ikke at de forstod os. Jeg tror ikke personalet var klar over hvor store, vores problemer var,” fortæller Sonia.

Derudover var der ifølge Sonia problemer såsom racisme og mobning hos RED Safehouse.

”I længere tid oplevede jeg mobning fra nogle af de andre beboere, hvilket skyldtes min somaliske baggrund. Mobningen blev ikke stoppet af personalet, og efter en diskussion mellem mig og de mobbende beboere, eskalerede det til en slåskamp, som de startede. Efter en samtale med personalet, endte det med at jeg som den eneste fik en advarsel.”

Nadias historie

19-årige Nadia flyttede til RED Safehouse et år efter Sonia, og hurtigt efter indflytningen blev de to tætte med hinanden. Ligesom Sonia har Nadia været på flugt fra familien, lige siden hendes storebror forsøgte at myrde hende. På samme måde som Sonia følte hun ikke, at centeret kunne yde den tilstrækkelige hjælp, hun havde brug for.

”Helt ærligt, så føler jeg at de gav os hver især senge og måltider. Ellers følte jeg ikke at de gjorde mere for at hjælpe os, selvom de godt var klar over at vi havde vores psykiske mén,” fortæller Nadia.

Hun flyttede ind hos RED Safehouse i en alder af sytten et halvt, og havde derfor et halvt år til at ansøge om forlængelse af sin opholdstilladelse. Da hun ikke var myndig, måtte hendes sagsbehandler varetage opgaven for hende.

”Jeg følte ikke, at de tog min sag alvorligt. Hver gang jeg mindede dem om at jeg skulle forlænge min opholdstilladelse, svarede de på en måde, der fik mig til at føle, at det kunne klares senere. Jeg måtte minde dem om det mange gange. Først fire måneder senere lykkedes det at forlænge opholdstilladelsen.”

Sonia har også oplevet svigt fra personalets side. Da hun på et tidspunkt bliver indlagt på psykiatrisk afdeling, var det personalets opgave at informere skolen, hun gik på, om grunden til hendes høje fravær. Ifølge Nadia handlede personalet ikke, og det endte med at skolen smed hende ud.

”Jeg flygtede fra familien i håb om at komme væk fra uro og svigt. Hos RED Safehouse kom jeg desværre ind til mere uro og svigt. Jeg skal faktisk være ærlig og sige at jeg nok var blevet hos min familie, hvis jeg vidste at det ville være sådan hos RED Safehouse,” udtaler Sonia.

Selvom det er et år siden de sidst opholdt sig på RED Safehouse, fylder fortiden på centeret stadig meget hos begge. De håber at kaste lys over deres oplevelser med krisecenteret. De hævder begge, at der er flere sager, der minder om deres, og at problemet ikke er enkeltstående.

Respons fra RED Safehouse

Anita Johnson, direktør for RED Safehouse, er blevet forelagt kritikpunkterne.

Hun kan ikke nikke genkendende til de oplevelser, de to tidligere beboere har haft. Det er hendes opfattelse, at de gør et godt stykke arbejde. Dog er det ikke sjældent, at beboere kommer og klager til Anita, hvis ikke de får den hjælp, de søger efter.

”Jeg tror der er nogle, der ikke får den hjælp, de tror de kan få. For eksempel en opholdstilladelse, den kan man jo ikke få ved at være hos os, og det kan vores rådgivere heller ikke skaffe dem. Vores rådgivere kan gøre alt hvad de kan for at få fat i de rette myndigheder. Men vi kan jo ikke give dem en garanti for at de får en opholdstilladelse, og så kan jeg godt forstå at man nogle gange kan blive skuffet.”

Hun fortæller, at målet for RED Safehouse er at få de unge beboere til at blive økonomisk selvstændige. For hver beboer laver man en langsigtet plan, for at de er økonomisk uafhængige og får deres egen bolig. Men når det kommer til stykket, er RED Safehouses muligheder for at hjælpe de unge ofte stærkt begrænsede.

”Jeg er ikke overrasket, fordi vi får jeg siger til dig vi får tit af vide at nogle ikke er tilfredse med det som vi har gjort og hjulpet dem med. Jeg håber rigtig mange af dem synes de har fået god hjælp hos os, men der vil altid være nogle, som ik synes de fik den hjælp, som de havde håbet på. Og så kan jeg bare sige at det kan godt være at der er nogle, der går ud og siger, at det var sgu ikke her, jeg fik den bedste hjælp, men det betyder ikke at vi har gjort det dårligt nødvendigvis.”

Anita Johnson kan ikke nikke genkendende til om racisme og mobning er et problem hos RED Safehouse.

”Nej, altså nej det kan jeg virkelig ikke.”

Redaktionen er bekendt med de tidligere beboeres sande identiteter. Af hensyn til deres sikkerhed, er både navn og alder sløret.